

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petivrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

183

Maribor, dne 15. novembra 1908.

Lernik I.

Sokolska zastava omadeževana.

Slovenski Sokol nima sreče med Slovenci. Sokolska ideja je med našim narodom hudo kompromitirana. Vse bi naj daroval in žrtvoval Sokol za svojo narodnost, izvzemši svojo čast, a našim Sokolom mora narodnost prinašati velike žrtve. Zastava slovenskih Sokolov je umazana, omadeževana. Najprej sta jo Hribar in Tavčar umazala s črnolom, sedaj jo je dr. Oražen polil s pivom.

Starosta Ivan Hribar se je zvezal z Nemci in jim podpisal pogodbo, s katero je slovenska stvar trpela škodo. Starosta Ivan Tavčar se je dvakrat vsečel ter sklenil pismeno bratovščino z najhujšimi kranjskimi Nemci. In za njima je prišel tretji starosta, dr. Oražen, ki je v škodo naše narodne posesti prodal svojo pivovarno Nemeza, vsled česar ni samo slovensko občinstvo navezano na konzum nemškega pridelka, ampak je tudi mnogo krčmarjev prišlo pod nemški upliv.

Zadnjo nedeljo dne 7. novembra je imela Sokolska zveza 4. redni občni zbor v Ljubljani. Dr. Oražen, dosedanji starosta, je mislil, da je v slovenskem sokolstvu še vendar nekaj Tyršovega duha, nekaj narodnega ponosa, za to je odložil čast staroste. Toda motil se je. Vzglede voditeljev je pokvaril tudi moštvo. Prejšnjega starosta dr. Ravničarja so vrgli, nakar se je zvezal z Nemci, ampak ker je v Ljubljani na lastno roko kandidiral. Oražen pa je zakrivil velik naroden greh, a slovenski Sokol mu niso dali slovesa.

Rdeče srajce Sokolcev so postale v tinti in pivu omadežene punje! In kdo še ima kaj narodne zavesti v sebi, kdr še ima količkaj Tyršovega narodnega radikalizma v svojem srcu, bo zmetal te punje proč in stopil ven iz sokolskih vrst.

Na občnem zboru se je dogodil žalosten prizor. Govornik je opravičeval protinarodno početje svojega staroste ter klical svojim tovarišem: „Sicer pa, kdor je brez narodnega greha, naj pobere prvi kamen, pa naj ga vrže nanj!“ Spogledali so se Sokoli, a nobeden si ni upal pobrati kamna. Slovenski Sokol ima strte peroti, naroden vzlet mu je postal nemogoč.

Sokolska zastava je umazana s pivom in črnolom. Od prave sokolske ideje nimajo naši Sokoli nič drugega več nego obleko in ime, sokolski duh je iz-

ginil iz njihovih vrst. Naše ljudstvo mora paziti, kadar se prikaže kje sokolska srajca, ali se ž njo ni prikazalo tudi koristolovje in narodno izdajstvo.

Črnagora.

Kdor danes zapusti barsko luko z ladijo, ne hote vidi tri reči. Valolom je izginil — postal je žrtev morskkih valov. Gotovo tudi ni bil posebno trdno zidan. Nadalje vidi, kako z mrzlično hitrostjo zidajo novi valolom in tretjič opazi, kako prevladuje italijanski jezik, ki se je od časa zidanja skutarske železnice rapidno razširil.

To dejstvo dokazuje, da se je Italijanom na miren in dobičkonosen način posrečilo se vgnezditi v Črnogori. Lahko rečemo, da je Črnagora danes politično in gospodarski v rokah Italijanov. Ti izsekavajo gozde, grade železnice in pristanišča, imajo monopol na tobak itd. Kdor pozna italijansko gospodarstvo v kraljestvu samem, ta pač ne bo veroval, da bo Črnagora pod italijansko upravo napredovala. In res je bilo že čitati v nekaterih listih, da se že kažejo „uspehi“ tega laškega gospodarstva, ki neusmiljeno, kolovajsko izkorišča narodno premoženje. Laška družba je postavila valolom v barski luki, ki je te dni, kakor smo že poročali, izginil v morju. Črnogorska vlada je sicer sestavila komisijo, ki naj dožene, ali je valolom razdrila prevelika sila valov, ali pa je krivda na slabem delu in materialu, vendar italijanska družba ve, da se ji ni treba bati, ker tu ne odločujejo gospodarski interesi črnogorskega ljudstva, marveč politika kneza Nikite.

Tudi železniška proga Vir-Pazar, ki so jo zidali Italijani, je izpod vsake kritike. V njeni upravi se pa zaporedoma vrše sleparije. Uprav te dni so zaprli radi poplavljanja menic Facdanonija, zastopnika in pooblaščenca italijanske družbe Antivari, ki je zidala železnico in omenjeni valolom. Tako gospodarstvo Črnogore ne bo dvignilo, ampak pokopalo.

Avgusta meseca leta 1910 bodo Črnogorci praznovali petdesetletnico vladanja kneza Nikite. Priprave za slavnosti so že v polnem teku. Dne 14. avgusta 1860 je nastopil Nikita vlado in že dve leti pozneje se je vojskoval s Turki, ki so zavzeli glavno mesto, nakar je moral skleniti precej poniževalen mir. Vendar se mu je že nekaj let pozneje posre-

čilo, da je s pomočjo Rusije dosegel zopet neodvisnost in je leta 1878, ko se je njegova suvereniteta priznala, mogel zreti na lepe boje in politične uspehe.

Na berlinski konferenci se mu je posrečilo tudi doseči, da se je njegova državična znatno razširila.

„Leta 1864“, tako pripoveduje knez sam, „je obstajala moja družina iz dveh oseb — mene in moje žene. In če bom doživel svoj jubilej, bo treba pogrniti mizo za 32 članov moje družine.“

Jubileja se bo udeležil tudi italijanski kralj s kraljico, ki je hčerka kneza Nikite. Čujejo se tudi glasovi, da bodo velevlasti dovolile knezu, da o priliki jubileja povzdigne črnogorsko kneževino v kraljevino, sebe pa venča za kralja.

Nikita bi to čast gotovo bolj zaslužil, nego marsikateri drugi vladar. Saj mora vsakdo priznati, da je svojo državično zelo povzdignil in ji pridobil ugled pred celim svetom. Obžalovati je le treba, da je zadnji čas izročil svojo deželico skoro docela italijanskemu uplivu.

Politični pregled.

Slovenska Jednota.

V petek je imela parlamentarna komisija Slovenske Jednote sejo, v kateri je razpravljala najprej o po avdienci poljskega ministra Dužbe nastalem položaju. Izrek cesarjev, da ne bo dovolil protislovenske politike, se je vzel z zahvalo na znanje. Ob njem se je pa izreklo obžalovanje, da vlada napačno in enostranski informira krono. Nadalje se je razpravljalo o vseh protislovenskih činih sedanjega vlade in opozarjalo na javne in tajne poštno odloke, krivična sodna imenovanja na Češkem, sistematično germaniziranje s pomočjo uradniških imenovanj na Spodnjem Stajerskem in Koroškem, na germanizacijo državnih železnic na Češkem, Moravskem, Slezkem in v jugoslovenskih deželah, na sankcijo znanih jezikovnih postav za takozvane nemške dežele, na podelitev koncesije za bosansko agrarno banko, na način uradniških imenovanj, katerega je vpeljal nemški minister rojak dr. Schreiner v zvezi z nemškim narodnim svetom, na jezikovne načrte za Češko in sploh na vse, kar sta češka ministra v ministrskem svetu ponovno povdarjala in radi česar sta bila prisiljena, izstopiti iz kabineta.

PODLISTEK.

Oglarjev sin.

(Dalje.)

— Ko je prišel tako iznenada —

— Drugikrat, ko ga srečaš kje, moraš priti ti govoriti. Videla boš, kako bo imel potem besedo, učila je mati hčerko, ki jo je vestno poslušala, vsemu pritrčila in tudi vse obljubila, kar je bilo mater prav in dobro.

Razgovarjali ste se potem še dolgo o raznih stvareh. Slednjič je prišel čas, ko je bilo treba poskrbeti za južino.

Anica je vzela košaro ter šla na polje napat malo krompirja, stara je pa doma zanelila ogenj in zamesila pogačo iz turšične moke.

Črez mizni dve uri stajala je južina, že pripravljena na mizi.

Mati in hčerka ste se zopet razgovarjali, a sedaj o različnih rečeh: o letini, o rajnem očetu Aničnem, o dotah in ženitninah itd.

IV.

„Kaj pravim ti, mladi oglar, Ne teši si rakve nikar, Cemu-li bi hotel umreti?“

Ko lice ti v prvem je cveti?“

S. Gregorčič.

Bilo je v nedeljo ptem. Lep, krasen Gospodov dan je bil.

Solnce stalo je že visoko na vedrem nebu, ko so vreli ljudje iz farne cerovške cerkve od desete maše.

Prvi so bili zunaj vaški in okoliški mladeniči, med temi pa je bil prvi visok, širokopleč mladenič. Dočim so drugi vsi ostali pred cerkvijo, odšel je ta od cerkve po stranski stezi naravnost proti gozdu. Bil je oglarjev Tine.

Hodil je hitro, kakor je bila sploh njemu navada. Solnce mu je palilo v hrbet, da mu je teklo pot kar eurkoma po životu. Prišedši že daleč proč od ljudi, sedel je v hladno senco pod košato bukev ob cesti.

Otiraje si z raskavim jopičevim rokavom pot raz čelo, gledal je pred se zamišljeno, da, dejal bi, skoro srpo in nevoljno.

— In vendar, zamrma skozi zobe, oče le še trobi svojo. Na vsak način hoče, da se moram oženiti in vzeti prav to Grudnovko. Ali šmenta, da bi vsaj poslušal in premislil, kar mu pravim! Kolikrat sem mu že povedal ta teden, da je vse šlo, da je že vse rastonj in prekasno! Jaz sem ravnal ž njo nerodno, ona se mi je rogala, in oče bi vendar še hotel, da se vzameva? Bog pomagaj, kje ina glavo! Danes je šel zopet k Grudnovki radi tega. Jaj meni, kakšne sitnosti brez potrebe! Jaz prav ne vem, čemu bi se ženil! Sam, sam — to je življenje! Da bi vedel, kdor je prvi iznašel snubenje in ženitovanje, koliko bridkih ur napravi meni s tem, gotovo ne bi bil drugim besedice bleknil o svoji iznajdbi. Pa kaj hočem, revež! Parkrat me je že premočil oče in pozabil sem, da sem mož, ja! sem misliti na ženo. In zlomek, ničesar ne rečem, ker oče je oče, in jaz sem sin — da me ne premoči še enkrat. Bo že tako mešal in spletal na obeh straneh, da me nazadnje vjame. Pa, bodi karkoli, povem mu že naprej, da ne ganem niti z mazincem za vso svojo ženitvo. Sam naj mi dobi ženo, sam naj mi jo privede

v hišo. Toliko naredim morda, da pojdem ž njo v cerkev, a še tja jo pošljem lahko naprej ali pa pojde za menoj. Nikakor nočem, da bi se mi ljudje smejali, ker se ženim. Pokazati jim hočem, da se ne sam, ampak da me drugi. Tako je, niti z meziacem ne ganem.

Nato se zravna odločno kvilsku in mahi v jo naprej po gozdu.

Domov prišedši pristavi hitro k ognju lonec krompirja, da bošta jedla z očetom, ko se vrne iz Cerovega. A krompir je čakal že davno skuhan v skledi, starega pa le ni še hotelo biti.

Nazadnje zdelo se je Tinetu vendar preveč čakanja. Odšel je kar očetu nekaj krompirjev posebej v lonec in pojedel ostale sam.

Po kosilu zleknil se je malo po klopi ob ognjišču, da bi malo pospel, ker ni spal med tednom skoro nič. Ker se ga pa nikakor ni lotil spanec, je vstal in šel malo ven po gozdu.

Prišedši do skale, s katere se mu je bilo izdrsnilo takrat, ko je videl Anico, ostal je nekaj časa zamišljen na mestu. Slednjič je legel znak v mah in kmalu prav sladko zaspal.

Tiho je bilo vse, kakor v kakšnem grobu, a ne mrtvo.

Drevesni listi so lahkočno trepetali v svežem, oživljaljočem gozdnem zraku. Slokonogi pajek razpenjal je svoje mreže od veje do veje in z veseljem opazoval breuspešno upiranje in trepetanje vjetih mušic.

Preko steze je korakala drobna mravljična. — Majhna je bila, a hitra in vstajna. Oplašiti ni se dala od gostega mahu, ovirajočega jo na potovanju. Pogumno je lazila skozi tesne soteske med mahom. Tupatam splezala je tudi na mahovo bilko in se od tam zopet spustila na tla.

Izreklo se je tudi obžalovanje, da se izkorišča avtoriteta krone v utrditev omajane stališča vlade in v tendenciozno uplivanje na sklepe političnih strank. To obžalovanje se ni izreklo samo iz konstitucionalnega stališča, ampak pred vsem zato, ker avtoriteta krone, ki bi se z ozirom na državne interese morala visoko spoštovati, vsled takih od vlade povzročenih izrekov cesarja veliko trpi na ugledu in je tudi pri sedanjem razburjenju slovanskih narodov, katero je povzročila vlada z omenjenimi protislovanskimi čini, naravnost nevarno oškodovana.

Stapinski.

Poljski klub je imel v petek dopoldne sejo, v kateri je sklenil politično debato odgoditi. Se isti dan se je vršila druga seja. Poslanec Stapinski je izjavil, da ga dopoldne, ko se je sklenilo odgoditi politično debato, ni bilo pri seji in da proti temu sklepu odločno protestira, ker bi bilo odgodenje škodljivo za Galicije in sploh celo državo. Prvič bi imelo zavlačevanje krize par. in ali pa ex-lex-stanje za posledico, kar se mora na vsak način preprečiti; in drugič bi bil pa miren razvoj krize s tem zelo otežkočen. Nemške stranke so vedno bolj razburjene; izrekle so se baže proti vsaki rekonstrukciji kabineta, to pa bi seveda izvalo nov odpor pri Slovanski Jednoti. Zato je nujna potreba, da Poljski klub zavzame jasno stališče. To je potrebno tudi v interesu kluba samega, posebno v situaciji, ki je nastala po avdijenci. Poljski klub ne more nositi očitanja, da je pripravljen podpirati vse nemške zahteve, izjaviti mora, da tega ne stori pod nobenim pogojem. Mi smo hložni, vladi odkrito povedati, da ministrstva, kakor je sedaj sestavljeno, ne moremo podpirati. Končno je Stapinski izjavil, da se stališče Poljske Ljudske Stranke v tem oziru ne da izpremeniti.

Položaj.

Odkar je Stapinski v poljskem klubu izjavil, da bi bil primoran iti s Slovansko Jednoto, ako bi poljski klub še nadalje podpiral sedanjo vlado, se smatra v parlamentarnih krogih stališče Bienertovo za nevdržljivo.

Veliko je škodovalo Bienertu tudi, ker v komunikaciji o avdijenci Dulebe ni hotel omeniti posredovanje Poljakov in odločnih besed cesarjevih proti vsaki protislovanski politiki. Te besede je namreč cesar govoril iz lastne iniciative, dočim je drugo izjavo, katero omenja komunikacija, čital. Znamehje, da je Bienert dal Dulebo poklicati v avdijenco in zares krono angažiral z javno enunciacijo za svojo vlado. Bienert je hotel s tem poljski klub pridobiti za se, a se je zmotil. Cesar gotovo ne bo vesel, da ga je Bienert pridobil za brezuspešen korak in vsled tega prevladuje mnenje, da je sedaj tudi Bienert osebno doigral svoje mnenje.

Današnji ponedeljkovi dunajski listi vsled tega že pridno stikajo za novim ministrskim predsednikom. In sicer je danes na dnevnem redu nihče drug nego grof Stürgkh.

Razpad neodvisne stranke.

Kakor smo že zadnjič poročali, je Košut, ko je v neodvisni stranki doživel pri glasovanju velik poraz, ustanovil novo stranko. Imenuje se „Neodvisna Košutova stranka pristašev leta 1848.“ Predsednik je Košut, podpredsednik Pavel Hoitsy, kvestor Emil Nagy.

Neodvisna stranka je imela v petek zvečer pod predsedstvom grofa Batthyany-ja konferenco, na kateri je bil na predlog Justha izvoljen za predsednika poslanec Bela Meszko. Justh je izjavil, da bo pričel v prihod samostojne banke veliko agitacijo.

Glej, prav sedaj je zopet vrhu visoke bilke! Kakor pribita stoji, niti s tipalnicami ne miga. Nepremično gleda v isto smer.

Pred seboj vidi ogromno postavo — spečega Tineta, zato ugiblje sama pri sebi, ali bi bilo bolje, da bi šla naprej, ali da bi se vrnila.

Slednjič zdrkne naglo z bilke na tla in spravi se na klobuk, ležeč Tinetu tik glave. Tu bo lepši razgled, mislila si je radovedna mravljica in zadovoljno razmotrivala s klobukovega površja goste mladeničeve kodre.

A ni bilo dano dolgo uživati krasni razgled. Postava na tleh se je naenkrat zganila in močno zasopla. Mravljico je prečela groza in zbežala je, odkoder je prišla.

Toda čuj! — Kaj je škrtnilo tam-le? — Vže zopet — in še enkrat —

Nekdo gre. Za grmovjem vidi se nekaj modrega, kakor bi bila obleka.

Ako pogledamo natančneje, zapazimo takoj, da je ženska, išočča ali pobirajoča nekaj. Glej, prav sedaj se je vzravnala kvišku.

Še dva koraka in pred nami stoji čedna mladolična deklica — Grudnova Anica. V rokah ima šopek jagod in raznih gozdnih cvetic.

Stala je še kakih deset korakov proč od spečega Tineta, a opazila ga še ni.

Neskrbno, kakor nedoletelo dete, stopicala je po mehkem mahu, se tupačam pripognila in vtargala kakor jagodo ali cvetico ter jo takoj vtaknila med druge v šopek.

(Konec priložnosti.)

Ogrski državni zbor.

V soboto se je vršila volitev predsednika državnega zbora. Nasproti sta si stala kandidat Košutove stranke Gal in pa bivši predsednik Justh. Volitev se je vršila zelo burno. Od oddanih 382 glasov je dobil Gal 201 glas, Justh pa 177 glasov. Gal je tedaj izvoljen. Za podpredsednika sta bila izvoljena Košutijski Ludovik Navay in pa Stefan Rakovszky, član ljudske stranke. Ko je pričel novi predsednik govoriti, so ga poslanci neodvisne stranke vedno prekinjevali. Gal je predlagal, naj zbornica toliko časa ne zboruje, dokler ne bo rešena politična kriza. Njegov predlog je bil sprejet.

Rumunsko ministrstvo odstopilo.

Iz Bukarešte poročajo, da je ministrski predsednik Bratianu podal demisijo celokupnega kabineta. V političnih krogih je ta nepričakovani dogodek vzbudil veliko presenečenje, posebno ker so odlični parlamentarci bili mnenja, da je bila ministrska kriza vsled sklepa ministrskega sveta, da se rekonstruira kabinet, končana. Odločilni vzrok odstopa še ni znan.

Steinheil — oproščena.

Pozornost skoro celega sveta je vzbujal pretečeni tedan proces Steinheil, ki se je vršil v Parizu. Znana lahkoživka Steinheil je bila obtožena, da je 20. maja t. l. umorila svojega moža in svojo mater. Preiskava je trajala več mesecev in se je državnemu pravdniku posrečilo dokazati, da je Steinheil res izvršila oba umora. Kljub temu so pa v soboto porotniki Steinheil oprostili. Ta oprostilna razsodba je vzbudila splošno senzacijo.

Konec strahovite roparske čete.

Iz Belgrada poročajo:

Vsa zahodnja Srbija se je oddahnila, ko se je pretečeni torek raznesla vest, da sta orožnika Ljubomir Kovačević in Miloš Stojković ustrelila znana roparja Baltiča in Markoviča.

Z Markovičem in Baltičem sta pa bila ustreljena še dva druga hajduka. Lov za roparji je trajal tri dni in se je raztezal do južnobosanske meje, kjer je Baltiča zadela strel v desno nogo. Ko je videl, da mu je nemogoče še daljše bežati in ker je vedel, da nima pričakovati usmiljenja od svojih preganjancev, je prosil Markoviča, naj mu stori zadnjo uslugo in ga ustrelji, da ne pade živ v roke razjarjenih kmetov. Tako je umrl Baltič, ki je samo v letošnjem letu izvršil 17 umorov.

Njegov tovariš Milan Marković je bežal nazaj proti vasi Vrteljka. Zasedovalci so mu bili vedno tik za petami. Zabarikadiral se je skupno z nekim preživelim hajdukom Baltičeve čete v samotni hiši, katero so pa preganjanci od vseh strani obkrožili. Marković je napravil obupen poizkus, da bi prodril vrsto zasledovalcev, pa zadeli so ga trije streli in čez tri ure je umrl.

Baltič, Marković in tovariši so v zadnjih treh letih izvršili 34 umorov ter nešteto ulomov in veliko ropov.

Grozen požar v Ameriki.

V Broklynu se je zgodila grozna nesreča, pri kateri je postalo deset ljudi žrtv požara, ena deklica je pa tako hudo ranjena, da bo težko okrevala.

Nesreča se je dogodila v tovarni za celuloid. Na neznan način je nastala eksplozija in v trenutku je bila tovarna, ki je bila polna gorljive tvarine, v plamenu.

Nekaj delavcev se je moglo še rešiti, onim v gornjem nadstropju je pa ogenj zaprl pot. Deset delavcev je zgorelo, ker se niso mogli rešiti.

Sam lastnik tovarne in njegov mlajši sin sta se komaj rešila, starejšega je pa dohitela smrt, ko je hotel rešiti knjige iz pisarne.

Raznoterosti.

Imenovanje. Deželnosodni nadsvetnik dr. Ign. Pewetz je imenovan dvornim svetnikom pri najvišjem sodnem dvoru. Zasedel je takozvano jugoslovansko dvornosvetniško mesto. Tako dela dr. Hohenburger, proti kateremu Plojev klub ni hotel brezobzirno nastopiti. Uradniki uradnikom ne izključijo oči.

Iz pošte. Imenovani so: za poštnega oficijanta drugega razreda v Poljčanah Anton Hassmann, za oficijantinjo (oficijanta) prvega razreda v Brežicah Terezija Kernek, v Celju Oton Srabotnik in Miroslav Hočevar.

Vsestranski dr. Pivko, znan po svojem železnem obroču pravice, izposoja sedaj „Zeninom in nevostam“ po Mariboru. Mädchen für Alles!

Centralna komisija za ohranjanje starinskih spomenikov je izposlovala 850 K za osnaženje fresk v cerkvi sv. Duha v Slovenjgradu, prispevek 300 K za osnaženje štirih oljnatih slik pri Sv. Petru na Kronske gori, 1000 K za obnovljenje fresk v Rušah, prispevek (eno tretjino stroškov) 1670 K za obnovljenje oltarjev v cerkvi sv. Lucije pri Studenicah in 750 K za odkritje stenskih slik na zunanem zidu studeniškega samostana.

Nemci med seboj. Aistrich pojasnjuje v „Untersteirische Volkszeitung“ znano afero s pasjim bičem in pravi, da se dr. Ballogh napad ni posrečil. Pasji bič da je Aistricha zadela le nekoliko na ramo, med tem ko je Aistrich Ballogh dvakrat s pestjo po obrazu tako udaril, da se je Ballogh kar opotekel in da so se mu posledice udarca poznale še delj časa. Aistrich pravi končno, da se dela proti njemu edino je zato, ker odkriva gnilobo spodnještajerske nemškutarske klike, in da je bil upravi zato tudi suspendiran.

Poročni dar za obmejne Slovence. Povodom poroke gospice Amalije Turnšek iz Nazarja z gospodom Rudolfom Pevec, trgovcem v Mozirju dne 8. novembra t. l. so darovali za obmejne Slovence gospodje: Rudolf Pevec, trgovec v Mozirju, 20 K; Anton Turnšek, trgovec v Nazarjih, 20 K; Anton Turnšek ml., trgovec na Rečici, 20 K; Viktor Turnšek, strojni inženir v Mariboru, 20 K. Rojaki, posnemajte!

Za S. K. Z. je postal g. župnik Potovšek v Arčičah udnino za štiri ude v znesku 4 K. Hvala!

Italijanski general kot iređentist. V Bresciji na Italskem so imeli minoli četrtek veliko vojaško svečanost, na kateri so blagoslovili novo zastavo. Poveljnik tretjega armadnega kora, general Asinari je imel pri tej priliki na brzno vojaštvo in občinstvo zelo hujskajoč govor. Vsled tega so se v Rimu zelo prestrašili in so poslali generala v pokoj.

Ker imajo nižji uslužbenci tako nizke plače. Večkrat se je že zgodilo, da je bil kak železniški ali poštni uradnik radi poverjenja tožen, a potem pa oproščen, ker se je dokazalo, da radi sramotno nizke plače ni mogel poštno izhajati. Sedaj je najvišje sodišče izdalo odlok, ki veli, da se smejo dostavna vprašanja o neodoljivi sili samo takrat staviti porotnikom, če je bilo poverjenje edina rešitev iz slabega položaja.

Aprobacija nove slovenske učne knjige. Naučno ministrstvo je za pouk na onih srednjih šolah, kjer se predava zgodovina in zemljepisje v slovenskem jeziku, potrdilo slovensko učno knjigo od Matije Pirca: „Zgodovina srednjega veka za višje razrede srednjih šol.“ Učno knjigo je založilo Društvo slovenskih profesorjev.

Spomenik avstrijskim vojakom je postavilo mesto Moguncija na Nemskem. Bilo je v letih od 1814 do 1866, ko so morali avstrijski vojaki hiteti na sever v nemške dežele in tam braniti meje avstrijskega cesarstva. Mnogo tisoč zvestih vojakov je moralo pustiti svoje življenje na severu v Nemčiji, in med njimi Čehi, Mažari, Hrvatje, Italijani in mnogo drugih. Na čast tem skoro pozabljenim padlim junakom je postavilo torej mesto Moguncija tri metre veliko granitno soho, na katere sprednji strani je pritrjen lepo izdelan lavorjev venec in pod njim dva meča, ki se križata. Nad vencem pa razprostira mogočni orol svoje peruti, kakor da bi hotel obvarovati pokopane pred pretečo nevarnostjo. Na vrhu sohe se pa svetli znamenje Zveličarja — sveti križ.

Srbske zadrage. Pred kratkim se je vršil 14. letni občni zbor zveze srbskih kmečkih zadrug. Četudi se srbska vlada premalo za srbsko združništvo briga in celo po mačekovsko ž njimi ravna (lani je na primer zveza izgubila osvoboditev carine za uvoz kmetijskih strojev ter pravico do poštnine prostih pošiljatev), vendar srbsko kmečko združništvo zelo lepo napreduje. H koncu zadnjega upravnega leta je bilo na Srbskem 895 kmečkih zadrug. Dve tretjini od tega števila so kreditna društva. Za tem je bilo največ (154) zadrug za nabavo kmečkih potrebščin, strojev itd. Le-te zadrage so navadno podružnice kreditnih društev. Zadrug za nakup krme in drugih reči za živino je bilo 38. Razum tega so tri vinarske in 11 mlekarskih zadrug; 16 zadrug za skupno prodajo poljedelskih pridelkov in 55 za vzajemno pomoč. Skupno število združnikov znaša 27.942, tako da povprečno na eno zadrugo pride 48 združnikov. Kakor se vidi, je srbsko združništvo še zelo majhno; ta okoliščina se da razjasniti s pretiranim partikularizmom srbskega naroda. V zadnjem upravnem letu je pristopilo 50 odstotkov novih združnikov. Kar se stanu posameznih združnikov tiče, ogromna večina izmed njih (93 odstotkov) so kmetje. Zanimivo je, da po absolutnem številu takoj za kmeti pride skupina zdravnikov, profesorjev in drugih. Teh je bilo 633 (v letu 1907 samo 265). Nagli prirastek le-te skupine združnikov se razjasni s tem, da se je lani v Belgradu ustanovila Glavna živinorejska zadruga s 746 združniki, od katerih večji del spada k uradniškemu, trgovskemu in pa obrtniškemu stanu. Za notranje delo v zadrugah na deželi je važno, da je pri zvezi 397 učiteljev in 268 svečenicov.

Serum proti koleri? Iz Pariza poročajo: V Pasterjevem zavodu je mlad italijanski bakteriolog dr. Salimbini baje iznašel nek serum in cepilno sredstvo proti koleri. Učenjak izjavlja, da je z uporabo tega seruma umrljivost na koleri obolelih padla za 23 odstotkov in je ž njim celo težka dvomljava sluzčaje ozdravil. Iznašel je celo cepilo, s katerim bi se ljudje imunizirali proti koleri. Kolerne bacilebolnega človeka preparira in injicira tako pripravljene bacile v zdravo telo. Temu sledi lokalna infekcija z majhno reakcijo, ki vodi potem k imuniziranju telesa.

Štajersko.

Shod S. K. Z. v Družmirju pri Šoštanju.

V nedeljo, dne 14. t. m. je bil shod S. K. Z. pri g. Rotniku v Družmirju. Poročal je obširno o splošnem političnem položaju deželni poslanec dr. K. Verstovšek. Govornik je s pikrimi besedami označil sedanjo protislovansko vladno, njeno postopanje in stabilščje „Slovanske Jednote“. Volilci so se jako zanimali za govornikova izvajanja in odobravali odločen nastop slovenskih in slovanskih poslancev. Nato govori deželni poslanec o deželnem zboru, njegovem zasledanju, o deželni finančah, in posebno o nestrpnosti nemške večine. Delovanje slovenskih poslancev S. K. Z. so vzeli navzoči navdušeno na znanje in izrekli deželnemu poslancu dr. Verstovšku popolno zaupanje.

Občinske volitve v Mariboru, Danes zvečer ob osmih imajo socialdemokratje v „Gambirushalle“ volilni shod, na katerem se bodo predstavili njihovi kandidati za tretji volilni razred. Socialdemokratje kandidirajo sledeče: Albert Horvatek, deželni poslanec, Peter Brauchhard, železniški kovač, J. Baumgartner, strojevodja v p., Adolf Klengl, nadsprevodnik, Stefan Kobula, pek, Franc Krischan, strojni delavec, Viljem Močnik, zasebni uradnik, Iv. Sdautz, nadsprevodnik, Ivan Supanz, pleskar, Adolf Topf, zasebni uradnik. Volitve se vršijo v sredo dne 17. t. m. v telovadnici dekliške meščanske šole na stolnem trgu od sedmih zjutraj do ene popoldan in od treh do šestih zvečer.

Maribor. Jernej Cajhter, vrtnar v graščini Hausampacher, o katerem smo svoječasno poročali, da se je na lovu ponesrečil, je preteklo soboto umrl v bolnišnici vsled dobljenih ran. — V soboto je 46 letna Ana Gradišnik iz Skok na glavnem trgu nenadoma omedlela in padla na tla. Ker je niso mogli spraviti k zavesti, jo je rešilni voz prepeljal v bolnišnico. — Samuel Klein, tesar iz Pesnice, se ga je v petek tako nalezel, da je v Viktoringhofovi ulici pred kavarno „Europa“ padel na tla in se precej poškodoval. Rešilni oddelek ga je spravil v bolnišnico.

Izpred mariborskega sodišča. V soboto sta se imela pred mariborskim sodiščem zagovarjati trgovski pomočnik Janez Rotnik in blagajničarka Ana Bregant, oba bivša uslužbenca pri tvrdki Vincenc Kühar v Mariboru, radi tatlvine in poneverjenja. Oba sta namreč sporazumno jemala razne železninarske izdelke iz trgovine in počasi tudi izkupiček iz blagajne. Škode sta napravila Küharju za 3320 K. Sodišče je obsodilo Ano Bregant na 13 mesecev, in Janeza Rotnika na 18 mesecev.

Studenci pri Mariboru. V soboto zvečer je priredilo kat. slov. izobraževalno društvo predavanje za delavce. Govoril je vlč. g. dr. Hohnjec o delu. Navzoči so z zanimanjem sledili krasnim izvajanjem g. predavatelja in ga prosili, naj bi prišel še večkrat k njim govoriti, kar je g. doktor rade volje obljubil. Prihodnje predavanje se vrši začetkom decembra. Natančnejši čas bomo pravočasno objavili. — V nedeljo zvečer ob 7. uri pa priredi naše izobraževalno društvo veselico v restavraciji „zur weissen Fahne“. Že danes vabimo k obilni udeležbi.

St. Ilj v Slov. gor. Martinova veselica, katero je priredilo včeraj Kmetijsko bralno društvo v narodni gostilni pri Celcerju, se je jako dobro obnesla. Igra „Črevljar“ je zabavala mlado in staro, zlasti pa črevljar in zidar, ki sta oba zelo dobro pogodila svoji, se tako lahki vlogi. Vkljub pozni jeseni se je vršila trgatve dokaj veselo, k čemur so pripomogli vrli šentjakovski godci. Iz Gradca pa je prišel polnoštevilni pevski zbor za narodno delo neutrudljivih in požrtvovalnih „Zrjanov“, ki so s petjem lepih narodnih pesmi zabavali mnogobrojno občinstvo. Veselica je vrgla zopet nekaj svetlih kronic za društveni dom, ki je že pod streho.

Ponesrečil se je dne 13. t. m. na postaji Gosdorf pri Cmureku 50letni krovac Jožef Vizjak. Lestvica, na kateri je stal, se mu je naenkrat spodrsnila in Vizjak je pačel na tla ter se nevarno poškodoval.

Sv. Lenart v Slov. gor. Minoli teden so potegnili iz Pesnice pri Rajšpovem mlinu moško truplo, ki je že kakih osem do štirinajst dni ležalo v vodi. Utopljenec je moral biti 20 do 24 let star, srednje velikosti, je imel bolj okrogel obraz, višnjeve lase, male brčice in zelo dobro ohranjene zobe. Poleg navadne obleke je imel še temnovišnjeve hlače oblečene in višnjevoprogaste spodnje hlače brez imena. Pri sebi je imel 10 vinarjev denarja, ključek od kovčka, žepno zrcalce in rudeče obrobljeno žepno ruto. Kdor kaj natančnejšega ve o tem, naj sporoči na okrajno glavarstvo v Maribor.

Velenje. V nedeljo popoldne ob ¼4. uri je imel deželni poslanec dr. K. Verstovšek v Društvenem domu v Smartnu z veljavni možmi vseli stanov strogo zaupno posvetovanje o obrambnem delu v šoštanjškem okraju.

Slov. Bistrica. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Slov. Bistrici priredi v nedeljo dne 21. novembra t. l. veselico v hotelu Avstria z sledečim vspešdom: 1. Poudrav. 2. Gledališka igra: „Vaški skopuh“, igrajo mladeniči. 3. Gledališka igra: „Pri gospodi“, igrajo mladenke. 4. Petje društvenega mešanega zbora. 5. Šaljiva tombola. 6. Godba. Začetek ob 8. uri popoldne. Ker je čisti dobiček

namenjen ubogim otrokom okoliške šole, uljudno vabi k mnogoštevilni udeležbi — odbor.

Velenje. Obrambno društvo s sedežem v Ljubljani otvori s 1. januarjem 1910 v Velenju slovenski otroški vrtec. Ko je javil deželni poslanec dr. Verstovšek navzočim možem v nedeljo to veselo vest, je zavladao zlasti med kmečkimi možmi veliko navdušenje. Vrtec je v Velenju jako potreben, odkar obstoji neraški vrtec. Ljudje se so privadili nemškega vrta in pošiljajo kaj radi svoje otroke v njega. Te otroke pa potem na spretni način pridrži nemška šulerajnska šola. Veliki potrebi po vrtec se je torej le vendar enkrat ugodilo po prizadevanju dr. Hohnjeca in deželnega poslanca dr. Verstovška.

Iz celjskega okraja. Od najodličnejše (!) trgovske tvrdke iz Ljubljane je dne 11. t. m. njen agent opravil poleg svojega navadnega še hudoben in sleparski posel. Ponujal je neko zeleno brošurico silno pohujšljive vsebine. Vedoma in namenoma je govoril neresnico, da je brošurica spisana od ljubljanskega škofa — a je le grdo delo liberalne zlobnosti. Rekel je, da je zdaj od škofa ni možno več dobiti, on bi jo pa še preskrbel, sicer težavno, a zato za nekoliko višjo ceno, namreč za (deset) kron. Vse skupaj, papir in tisek pa ni vredno več, kakor nekaj vinarjev. Pa ta najpoštenjši (!) agent je zahteval gorostasno ceno. Ne smemo in nečemo reči, da je sleparski človek in da bi bila njegova tvrdka tudi taka, a to zažugamo, da bomo tvrdko krepko prijemali tam, kjer je najbolj občutljiva. Prihodnjice imena!

Mladi tatovi. Iz Gornjega grada nam pišejo: Ze nekaj let sem se pojavljajo v okolici Nove Štife mladi tatovi. Očetje si po večini služijo kruh izven domovin in tako je vzgoja otrok prepuščena samo materam, v večih slučajih je pa otrok prepuščen kar samemu sebi in tako se ni čuditi, da se pokvari. Pred malo leti je bil neki komaj 20letni fant vsled svoje podivjanosti in kradljivosti pravi strah za okolico, dokler ga niso orožniki spravili pod ključ. — V zadnjem času se pa tatlvine ponavljajo. Tako so bili okradeni v okolici Nove Štife posestnik Jožef Podkrajnik, Matevž Gluk, Jožefa Strnad in organist Maks Rotter. Po večdnevnomu iskanju in zasledovanju se je orožništvu posrečilo najti tatu v osebi 11letnega Janeza Repenška, pri katerem se je našel še en del ukradenega denarja.

Iz brežiškega okraja. Kakor je „Straža“ pisala, se je postavil kandidatom v osebno dohodninsko cenilno komisijo v cenitvenem okraju Brežice gospod dr. Kunej iz St. Petra pod Svetimi gorami. Ker smo prepričani, da gospoda dr. Kuneja ne bo volil nobeden duhovnik in tudi, kakor slišimo, drugim ni simpatičen, bodo bržkone Slovenci pri tej volitvi propadli. Zakaj da se je izbaenil kot kandidat poprejšni ud komisije gospod Mijo Starkl, nam ni znano. Sedaj ga predlagajo samo za namestnika. Do 29. listopada je še čas, da se postavi drug kandidat. Slovenca, ki se veže z nemškutarji, ne maramo. Gospod Mijo Starkl ima simpatije duhovnikov in neduhovnikov. Naj bo on tudi sedaj naš kandidat. Pripomnim še, da bi bilo umestno, tudi duhovnike voliti v to komisijo, ker plačujejo vsi župniki v brežiškem okraju osebni dohodninski davek, ter bi o dohodkih duhovnikov dajal pojasnila najlažje kak duhovnik.

Koroško.

Šolske vesti. Razpisano je mesto šolskega vodje v Slovenskem Plajbergu, St. Danijelu nad Pliberkom in pri Tunelu. Učiteljska mesta za moške učne moči so razpisana v Hodiščah, Bilčovsu, Medgorjah, Porečah ob jezeru, Čajnci, Lipi pri Vrbi, Rablju, Beljaku, Vovbrah, Libelčah, Smihelu nad Pliberkom in Podpeči. Za ženske učne moči v Skotičah, Čajnci, St. Janžu na Mostiču, za dve v Beljaku, v Podkloštru, Bistrici na Zili, Pliberku, Zel. Kapli.

Celovec. Nagle smrti je umrl ponedeljek ob dveh zjutraj c. kr. notar Jožef Kollegger v Celovcu. Star je bil 56 let. Prejšnji večer je bil še v gledališču, zjutraj ga je zadela kap. Mož je bil spoštovan in priljubljen. Slovincem je bil, dasi Nemeč, vedno pravičen in celo naklonjen.

Podlublje. Za podlubljski delavski dom so darovali: slavna ormoška posojilnica 50 K, vlč. gospod Ivan Dobrišek, župnik v Sevnici, 3 K, gospod Fran Cukala, Gomilsko, 2 K, gđč. Mar. Košec, Polzela, 2 K, vlč. gospod Bohine, župnik, Braslovče, 5.20 K, vlč. gospod Ivan Vogrinc, kaplan, Braslovče, 1 K, vlč. gospod opat Ogradi, Celje, 1 K, gospod Jakob Hribernik, Braslovče, 1 K. Za vse darove se iskreno zahvaljuje in prosi še novih zvezin blagajnik.

Velikovec. Prvi milijon prometa je dosegla naša hranilnica in posojilnica v mesecu vinotoku. Dne 31. m. m. izkazuje namreč 1.038.732 K 30 vin. prometa. To je za naš okraj lepa in upapolna številka. Pred šestimi leti je bila ta številka za polovico manjša. Da naš slovenski denarni zavod tako lepo napreduje, se pač moramo zahvaliti močno napredujoči narodni zavednosti, katera je sad naših vrolo delujočih slovenskih katoliških izobraževalnih društev, ki so v kratkem času svojega obstanka rodila krasne sadove v narodnem in verskem oziru. Iz tega, to je iz narodne zavednosti, sledi tudi napredek na gospodarskem polju. Po pravi izobraženo-

sti bomo prišli tudi do gospodarske osamosvojitve. Slovenci: Svoji k svojim!

Primorsko.

Slovenski zrakoplovec. Tudi Slovenci se smemo ponašati, da imamo svojega zrakoplovca. Mladi in nadarjeni Rusjan si je zgradil zrakoplov in ga je minoli teden poskušal pri Gorici. Zrakoplov se je dvignil od tal, a ker ni bil dobro sestavljen, se je nekaj pri ogrođu pokvarilo in se je moral zopet na tla spustiti. Rusjan prav pridno delo na svojem narčtu.

Za 12 kron prodala otroka. Neka tržaška Italijanka je pred nekoliko meseci prodala svojo pet mesecev staro hčerko nekemu zamorcu. Mati se je pa kmalu skesala, toda otroka ni bilo tako lahko dobiti nazaj, ker ni o zamorcu prav ničesar vedela. Policiji in konzulatu v Aleksandriji se je slednjič posrečilo najti zamorca. Zamorec je jako bogat, ter je nameraval deklico pohčeriti, ker nima lastnih otrok. Otroka je aleksandrijski konzul zamorcu odvzel in ga poslal materi nazaj.

Opatjeselo se bo glasilo prihodnjice na poštnem pečatu in uradno Opacchiasello! Ne vemo, ali bi se tej odredbi smejači, ali kaj? Ali misli poštno in brezjavno ravnateljstvo v Trstu res norčevati se iz našega milega jezika, kot v pustu?! To je skrajna brezobraznost. Tu ne preostaja nič drugega, nego da gospod župan v imenu cele občine vloži takoj najenergičnejši protest na poštno ravnateljstvo v Trstu proti taki žalitvi. Občina ima ime Opatjeselo od prebivalcev in je torej jedino pravo ime! Rojaki, le ven na plan z narodnim ponosom. Tujci naj si drugje iščejo podnožice.

Morsko zdravilišče Gradež je dobilo novega župana. Pri občinskih volitvah je zmagal laški liberelec Marchesini.

Razgled po svetu.

Molčljiv admiral. Pokojni admiral Roždestvenski, katerega ime je v tesni zvezi s pomorsko bitko pri Čuzimi, je imel pridevek: molčljivi admiral. Bil je tako molčljiv, da ni za časa vsega potovanja baltiške flote v Tihem Ocean spregovoril z nobenim ni besedice o tem, kaj da misli in kake nade ima o eventualni bitki. Ta molčljivost je končno častnike razburila, da so ga vprašali, čemu da vedno tako uporno molči. Roždestvenski pa je tudi dalje dosledno molčal.

Pomanjkanje žensk. V bogati Ameriki opaža se še vedno pomanjkanje žensk, dočim jih je pri nas še preveč. Ali to je povsem naravno. Vsako leto se izseljuje tjakaj iz vseh krajev sveta več moških nego žensk. Tako kaže statistika, da se je leta 1900 naselilo v Združenih državah 160.000 več moških nego žensk. V državi Montana bi vsaka žena morala vzeti po dva moža, ako bi se hoteli ženiti. Se slabše je v Alaski, kjer prihaja na vsako žensko po 11 moških. Razume se, da se tamkaj ženske zelo spoštuje in jim je lahko izbirati.

Reforma koledarja na Ruskem. Ruski tisk je v zadnjem času zopet sprožil vprašanje o uvedanju gregorijanskega koledarja za Rusko, dokazujoč, koliko nepotrebnih sitnosti v vsakem pogledu napravljaja raba julijanskega koledarja. O tem vprašanju je pisalo „Rusko Slovo“ ter razmotrivalo način, kako bi se najlažje prešlo od starega koledarja k novemu. Pred vsem list trdi, da bi prej nameravana vpeljavanja „najnovejšega“ koledarja, ki bi bil bolj temeljit nego gregorijanski (da bi ne bilo treba sprejeti gregorijanskega, ki je v zvezi s katoliško tradicijo), napravila nove težkoče in bi se na ta način Rusija zopet oddaljila od ostalega omikanega sveta. Koledar gregorijanski je dosti natančen, vobče se je sprejel in zato je treba pri njem ostati. Zdad pa je vprašanje, kako naj se uvede na Rusko. Da bi se gregorijanski koledar uvedel naglo, tako, da bi se v enem mesecu naenkrat izpuščilo 13 dni, da bi po 1. sledil jutri že 15., ni mogoče — v Rusiji. Navzlic vsem ukazom bodo vsi sledeči (dan imeli za 2. in ne za 15. Radi tega „Rusko Slovo“ predlaga, da naj se reforma uvede v zvezi s pravoslavni prazniki, začeni z Velikonočjo. Leta 1912 bode Velikonoč po obeh koledarjih (julijanskem in gregorijanskem) isti dan, zato list nasvetuje, da naj se od 1. januarja leta 1912 pri praznikih rabita oba koledarja, a od Velikonoč naprej naj se rabi samo nov, gregorijanski koledar. List dalje svetuje, da naj ruska vlada tako stori v sporazumu z balkanskimi državami, da se izprememba izvrši skupno v celi pravoslavni cerkvi. Ali se bo tako zgodilo, je še veliko vprašanje. Zakonski načrt o reformi ruskega koledarja se bo predložil državni dumi. Vlada je reformi naklonjena, a duhovni krogi so nasproti; le-ti bodo bojda predlogu nasprotovali iz kanoničnih ozirov.

Ponovno opominjamo društvene tajnike na še ne vpslane podatke za koledarček. Čas je samo še do 20. t. m. Nujno!

MALA NAZNANILA

ki se prejemajo po 2 vin. od besede, najmanjši znesek je 50 vinarjev.
Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Dragče se re odgovori.

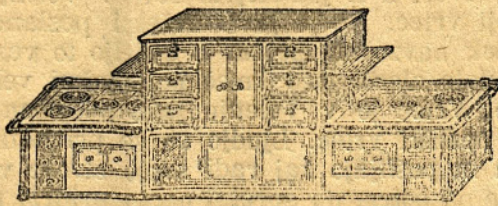
Sladki viski mošt oz. pozneje vino oddaja zaplato sv. Barbare v Hal zah s post. je Ptuj po 3. K hl. Sodi se posodje. 22.

Orehe, suhe gobe, fižol, smrekove storže, divji kostanj, plou vse deželne pridelke kupi Anton Koleuc v Celju.

Naznanjam, da sem otvoril vino toč brez ulice in da točim vino domačega pridelka po najnižji ceni. Za obilen obisk se priporoča. Pakj Jožef, veleposelnik, Dol pri Planini. 153

Pozor Slovenci!
Izdružen obleke vsake vrste iz garantirano pristnega domačega in tujega s kua po najnižji ceni. Postrežba točna in solidna. Franjo Pakj, krojač, Dol pri Planini.

Tovarna za peči n. KOLOSEUS Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevalo se naj „Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki v stonj.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.

10 Priznana najboljša igle za gramofone. Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.
Pivo iz budjeviške češke pivovarne.
Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljoni. Sobe za tujece.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupl, Celje

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in tamine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobe. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Zastonj v Celje!

Tvrška R. Stermecki v Celju povrne do 24. decembra t. l. vožnjo III. raz. v Celje in nazaj vsakemu, kdor se izkaže iz katerega kraja da je in ako nakupi za tukaj navedeno vsoto blaga: Iz Velenja in Šoštanja za K 50.— Pake K 40.—, Polzele K 30.—, Sv Peter, Žalec, Petrovče K 20.—, Sevnica K 60.—, Trbovlje, Hrastnik K 50.—, Radče, Zidanmost K 40.—, Rimske toplice, Laško K 30.—, Poličane K 50.—, Šmarje pri Jelšah K 40.—, Ponikva, Grobelno, Sv. Jurij, Štore K 30.—.

Olje od motorja oddaje 100 kg. po 25 K.
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Novosti!

Za moške in ženske krasno zimsko blago

Druškovič u v Slovenjgrad u.

Slovenski brivec!

Prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu najtopleje priporočam svojo

moderno urejeno brivnico.

:: Postrežba čista, točna in solidna. ::
Izdajem tudi lasulje in kupujem lase.

IVAN BERGLEZ, brivec
Maribor, Solska ulica 2.

55

Šolske potrebščine

kupite po ceni in dobro edino pri tvrdki:

|| **Goričar & Leskovšek** ||
v CELJU, Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in visalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga šolskih tiskovin, papirja, peres, svinčnikov, peresnikov, raznovrstnih črtil in tašov, kamenčkov, gob, tablic, uradnih zavitek in strun.

NA DEBELO!

NA DROBNO!

Veliko denarja

Pravična mera in vaga

si vsakdo prihrani, kdor kupi priznano dobro
:: in močno blago v pošteni trgovini ::

Franc Karlin-a naslednik

JANKO ARTMAN

v St. Jurju ob južni železnici.

Velikanska zaloga najboljega manufakturnega, specialnega in železninskega blaga po čudovito nizkih cenah, vedno sveže blago.

Brzjavaj: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba

Brzjavaj: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamnoseško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
:: obrt s strojnim obratom. ::
Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnic, fasad, podbojev,
pomolov, nastavkov itd. iz različ-
:: nih kamenov in cementa. ::

Specialna delavnica in podoberski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, oltarjev, muz, prižnic, kropilnih in krstnih :: kamnov itd. ::
Brušenje, puliranje in struganje
:: kamena s stroji. ::

Mnogostevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali betoniranih
:: rodbinskih grobišč (ravek). ::

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim :: tlakom. ::
Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih :: vrst v vseh oblikah. ::
Popravljanje spomenikov, udela-
:: vanje napisov v iste. ::